

En pysty olemaan, tahdon vain rakastaa
Veri sakenee, mutta arpeni syvenee
Tuhat asiaa joita ulos en saa
En pysty enkä osaa edes oikein aloittaa

En pysty olemaan, tahdon vain rakastaa
Veri sakenee, mutta arpeni syvenee
Tuhat asiaa joita ulos en saa
En pysty enkä osaa edes oikein aloittaa

Miksi aina pimeässä näen paremmin
Miksei huutoni koskaan kuulu
On pakko mennä vaikka tahtoisin jäädä
Sävelille päässäni en mitään voi

Syvissä vesissä
Naaraiden pesissä
Mustassa veressä
Ylpeyden hovissa
Nousee maljat ruhtinaiden
Taakse tähtien, tyhjään pimeään
Yöhön kylmään, sieluni hautaan
Se palaa muttei lämmitä
Sydäntä ei voi järkeen kahlita

Käärmeet saapuu, tuskan ne tunnistaa
Suomut kiristävät, kaulaa kuristaa
Pelko kasvaa ja rintaa puristaa
Pieni käsi ei unohda

Se jälleen minuun tarttuu
Ja tuska hetkeksi taittuu

Voiko joskus vain olla hiljaa
Voiko odottaa auringon sammuvan
Miksi pimeässä näen aina paremmin
Hiljaisuudessa kuulen kaiken

Syvissä vesissä
Naaraiden pesissä
Mustassa veressä
Ylpeyden hovissa
Nousee maljat ruhtinaiden
Taakse tähtien, tyhjään pimeään
Yöhön kylmään, sieluni hautaan
Se palaa muttei lämmitä
Sydäntä ei voi järkeen kahlita

Kylmä sade
Naamani huuhtoo
Vaan ei pysty pesemään
Mitään pois
Yö on pitkä
Jos aamua pelkää
Syvissä vesissä
Naaraiden pesissä

Syvässä vedessä
Naisien pesässä
Mustassa veressä
Ylöpyiden hovissa
Nousee maljat ruhtinainien
Taakse tähtien, tyhjiin pimeisiin
Yöhön kylmään, sieluni hautaan
Se palaa muttei lämmittää
Sydäntä ei voi järkeen kahlita

Syvässä vedessä
Naisien pesässä
Sykkii valtiikka rakkauden
Mustassa veressä
Ylöpyiden hovissa
Nousee maljat ruhtinainien
Taakse tähtien, tyhjiin pimeisiin
Yöhön kylmään, sieluni hautaan
Se palaa muttei lämmittää
Sydäntä ei voi järkeen kahlita